

Bij Bayer en Inbev is het gelukt, Ook bij Carrefour kan het de directie dwingen om op haar plan terug te komen!

De directie van Carrefour heeft met haar "reddingsplan" iedereen met verstomming geslagen. Als het van haar af hangt, gaan tegen 30 juni 21 vestigingen dicht en worden minstens 1.672 werknemers collectief ontslagen. Het personeel van de resterende hypermarkten zou worden overgeheveld naar een minder gunstig paritair comité. Gedurende meerdere jaren worden de lonen bevroren, inclusief de index, hetgeen onwettig is. Premies voor late uren en weekendwerk worden naar beneden herzien, het betaald kwartier afgeschaft, evenals de vakantiedagen eigen aan het bedrijf. Het hoeft echter niet van de directie af te hangen. Ook bij Chemiereus Bayer en bij bierbrouwer Inbev trachtten de directies de werknemers te chanteren. In beide gevallen moesten ze uiteindelijk hun plannen intrekken.

De argumenten van de directie zijn vals

Het belangrijkste argument van de directie van Carrefour is het verlies aan marktaandeel. In 2001 bedroeg dat nog 33%, nu minder dan 25%. Er worden daar tal van redenen voor gegeven. De groep zou geen duidelijke strategie hebben gehad, de Franse directie zou de concurrentie van Colruyt hebben onderschat, het personeel zou te duur zijn, de formule van hypermarkten met voeding en niet-voeding zou gepasseerd zijn en de directie zou fouten hebben begaan door de verkoop van de gebouwen en het uitbesteden van logistiek en informatica. Sommige van die redenen zijn onbetwistbaar. Niet voor niets eisen de vakbonden van de directie een commercieel project. De verkoop van gebouwen en het uitbesteden van logistiek en informatica brengt op korte termijn geld in kas, maar drijft na verloop van tijd enkel de kosten op.

Er is echter één constante in het beleid bij Carrefour: het personeel draait voor alles en nog wat op. De laatste jaren werden een hele reeks besparingsrondes

doorgevoerd. Het personeelsbestand is tussen 2004 en 2008 teruggelopen van 17.400 naar 14.650. Om de kosten te drukken verwaarloost de directie de dienstverlening aan de klanten. De winkels liggen er vaak vuil bij, aan de kassa's staan lange wachtrijen, de rekken zijn soms rommelig en wie beroep wil doen op het overbevroegde personeel heeft een flinke portie geduld nodig. Resultaat: na verloop van tijd blijven klanten weg. Bovendien heeft Carrefour talloze vestigingen gesloten (16 in 2007) en doorverkocht aan zelfstandigen. Tenslotte heeft de keten in Brugge een pilootproject opgestart. Dat bestaat erin het personeel niet langer onder te brengen onder het paritair comité 312 voor supermarkten, maar onder PC202.01 voor kruidenierszaken, een besparing op de loonkosten van 25%!

Zo slecht gaat het trouwens niet met Carrefour, na Wall-Mart de grootste winkelketen wereldwijd. Hoewel de winst in het crisisjaar 2009 daalde met 70%, ook al omwille van meer dan een miljard euro aan "herstructureringslasten", bedroeg de nettowinst nog steeds 385 miljoen euro (1,27 miljard euro in 2008). De bijdrage van Carrefour België daarin bedroeg 66 miljoen euro. Eind december vorig jaar, net voor ze haar plannen bekend maakte, heeft de directie echter de spaarpot van Carrefour België ten belope van een miljard euro overgeheveld naar een speciaal daarvoor opgezet zusterbedrijf. GMR, het moederbedrijf van Carrefour, beschikt hier in België trouwens nog over een coördinatiecentrum dat in 2008 381 miljoen euro winst boekte, waarop welgeteld 33.225 euro aan belastingen betaald werden. Dat komt neer op een belastingtarief van 0,008 %!

Is er niets meer aan te doen?

Dat is de reactie die men hier en daar al te horen krijgt. De Linkse Socialistische Partij is het daar niet mee eens. Toen de directie bij Bayer eind vorig jaar de arbeiders 10% wou doen inleveren kopte de Gazet van Antwerpen: inleveren of sluiten! Zowel de Bayer-directie als het Antwerpse chemiepatronaat als de Vlaamse regering klaagden steen en been over de "onverantwoorde houding van de vakbondsdelegaties". Die weigerden een minuut langer te werken en een eurocent in te leveren. Op de werkvloer legden ze uit dat iedere minuut langer werken, de job van een collega zou kosten en dat iedere eurocent inleveren door de baas zou aangegrepen worden om onze ontslagpremies te betalen. Ze hielden 25 personeelsvergaderingen, sloten iedereen aaneen, zochten de collega's van andere chemiebedrijven op en namen contact op met hun Duitse collega's. Uiteindelijk moest Bayer het volledige plan intrekken en een nieuwe investering beloven.

Bij Inbev blokkeerden de bonden wekenlang het bedrijf. Doordat ze de publieke opinie achter zich hadden en bovendien konden steunen op de solidariteit van hun collega Inbev-arbeiders in Nederland, Luxemburg, Duitsland en zelfs Brazilië, kon de directie niet anders dan haar volledige plan intrekken. Dat is ook bij Carrefour mogelijk. De publieke opinie staat nu al duidelijk aan de kant van de werknemers. De klanten hebben doorgaans begrip. Collega werknemers in andere winkelketens weten maar al te goed dat als de condities bij Carrefour achteruit gaan, die van hen zullen volgen. Het potentieel is enorm, maar net als bij Bayer en Inbev is een bewuste strategie vereist om het tenvolle te benutten.

De spontane stakingen en de staking vandaag illustreren de actiebereidheid van het personeel. Daarmee is aangetoond dat we de directie geen vrije loop zullen laten. We moeten ons echter voorbereiden op een conflict dat weken en maanden kan aanslepen. Waarom geen nationale stakingsdag en betoging ruim vooraf, een maand of zelfs zes weken, aankondigen. We zouden aan iedere kassa bij Carrefour en wie weet bij de collega's in andere ketens pamfletten met deze oproep kunnen mee geven. Bij Carrefour zouden we om het uur, misschien om de twee uur, via de officiële micro aan de kassa toelichting kunnen geven en een oproep tot solidariteit houden met het personeel. We zouden de winkels kunnen tooien met spandoeken, affiches en vlaggen. We zouden 6 weken lang al werkend onze collega's en onze klanten kunnen motiveren tot actieve deelname. Wij denken dat een massale betoging van

honderdduizend werknemers in solidariteit met het personeel van Carrefour niet alleen mogelijk is, maar ook nodig om de directie op haar beslissing te doen terug komen.

Als een lokale directie het zou wagen onze spandoeken, affiches en vlaggen te verwijderen, of onze pamfletten in beslag te nemen of ons de micro te ontfemen, kunnen we onmiddellijk in staking gaan. Toen de patroon bij Inbev dreigde beroep te doen op deurwaarders om de blokkades te breken, dreigden de werknemers prompt met een algemene staking. Uiteindelijk besloot de directie geen beroep te doen op dwangsommen en deurwaarders en trok ze haar volledige plan in. Laat ons hetzelfde doen!

Internationale solidariteit

Niet alleen in België, maar zowat overal in Europa en erbuiten staan werknemers klaar om in actie te gaan. Overall zien we stakingen en betogingen omdat de werknemers niet bereid zijn op te draaien voor de gevolgen van een financiële crisis waarvan de verantwoordelijken niet bij ons, maar bij de bankiers en de speculanten gezocht moeten worden. Waarom niet vragen aan de collega's van Carrefour in Frankrijk en elders om diezelfde dag symbolische werkonderbrekingen te organiseren uit solidariteit met de werknemers in België.

Oproep aan de klanten

Wij roepen de klanten van Carrefour op hun solidariteit met het personeel voortdurend te benadrukken. Dat kan aan de piketten, maar ook in de winkels door het personeel, ook aan de kassa een woord van moed in te spreken. Laat ons bedrijf per bedrijf de strijd voeren, maar het conflict bij Carrefour aangrijpen om onze strijd te veralgemenen.

- Respect voor de werknemers
- Volledige intrekking van het plan van de directie
- Voor het behoud van iedere job
- Geen afbouw van onze sociale verworvenheden

www.socialisme.be
02/345.61.81